

ע"פ 28642/09/14 - עמרם גריב נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי, כבוד השופט אריה רומנוב, כבוד השופט רם וינוגרד

ע"פ 28642-09-14

המערער:

עמרם גריב

ע"י ב"כ עו"ד יזהר קונפורטי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שגיב עוזרי

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק - דין

ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן), שהרשיע את המערער בשתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שלוש עבירות של העלבת עובד ציבור, שתי עבירות איומים, עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי וחמש עבירות של הפרת הוראה חוקית. בהכרעת הדין זוכה המערער מהאישום החמישי כולו ומחלק מהעבירות שיוחסו לו באישומים אחרים. הערעור הוגש גם כנגד גזר הדין, אולם מאחר והמערער ריצה בינתיים את עונשו, התייתר הדיון בפן זה של הערעור גם לשיטת המערער.

בהכרעת דין מפורטת התייחס בית המשפט קמא לפרטי העבירות שיוחסו למערער בכתב האישום המתוקן, שכלל שמונה אישומים שעניינם במעשים שביצע בפרק זמן של שלושה חודשים, בין החודשים נובמבר 2008 לפברואר 2009. בקצרה ניתן לומר כי מדובר במעשים שביצע המערער בעקבות תחושתו כי נפגע מהחלטות של בית המשפט לענייני משפחה שהוציא כנגדו צו הרחקה מהיישוב בו מתגוררות בנותיו. ניסיונותיו להביע מחאה בסמוך לשערי בית המשפט, בדרך של התקפות ארוכת טווח במקום, הביאו בסופו של יום להוצאת צו שיפוטי שאסר עליו להגיע לבניין בית השנהב בירושלים במשך 21 יום ולהציב מטלטלין במרחק של 100 מטר מסביב לבניין למשך 180 ימים. בכתב האישום נטען שהמערער הפר צו זה, וצווים נוספים שניתנו לאחר מכן, פעמים מספר. כאשר התבקש לחדול ממעשיו הפריע לשוטרים למלא תפקידם, עלב בהם, איים על שוטרים ופעל באופן שעולה כדי התנהגות פרועה במקום ציבורי.

המערער טען שאין מקום להרשיעו בדין, כאשר הוא מעלה שורה ארוכה של טענות עובדתיות ומשפטיות. טענות אלה נדחו ברובן במסגרת הכרעת דינו המפורטת של בית המשפט קמא, שקבע ממצאים עובדתיים בנוגע לכל אחד מהאישומים והשתית את הכרעתו על המסקנות המשפטיות הנגזרות מקביעות עובדתיות אלה.

הכרעת דינו של בית המשפט קמא היא עובדתית ברובה, והיא מתבססת על הראיות שהובאו לפני בית המשפט ועל התרשמותו מהעדים שהעידו לפניו. כידוע, הכלל הוא שאין זה דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים עובדתיים שקבעה הערכאה המבררת, ולא מצאנו שבמקרה זה יש הצדקה לסטות מכלל זה. נתנו דעתנו גם לקביעות המשפטיות שנקבעו על ידי בית משפט קמא. קביעות אלה מקובלות עלינו, למעט עניין אחד הנוגע לאישום הראשון, אשר אליו נתייחס להלן.

האישום הראשון ייחס למערער עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לאחר שעל פי עובדות כתב האישום הגיע המערער לבית המשפט לענייני משפחה כשעמו ציוד רב, הכולל שק שינה, מחשב נייד, מדפסת, דברי מזון וציוד משרדי. כשהתבקש על ידי המאבטחים לעזוב את המקום סירב, וגם כאשר הגיעו שוטרים למקום, סירב לבקשתם להתפנות ממנו. סירוב זה הקים, לשיטת המשיבה, את העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער טען כי שהייתו במקום לא הקימה עבירה כלשהי, ולפיכך לא היתה לשוטרים עילה לדרוש ממנו לפנות את המקום ולא היתה מוטלת עליו חובה להיענות לבקשתם. בית המשפט קמא סקר את הראיות הנוגעות לעניין זה, מהן עולה כי נציג הבעלים לא התנגד להיוותרותו של המערער במקום. השוטר שהגיע למקום מסר בעדותו בבית המשפט שקיבל קריאה על אדם שמשתולל מחוץ לבית המשפט ושיש תלונה של האחראי במקום המבקש לסלקו משם מאחר והוא מפריע למאבטחים. המערער עצמו מסר גרסאות מספר, שפורטו בהכרעת הדין. בכתב האישום לא פורטה כלל העילה החוקית שעל יסודה ביקשו השוטרים מהמערער להתפנות מהמקום, ונראה כי בעניין זה שוררת עמימות עובדתית גם על רקע הקביעות העובדתיות שנעשו בעניין זה. גם במסגרת הדיון שנערך בהכרעת הדין בנוגע לאישום זה, לא נקבע כי המערער ביצע עבירה שהצדיקה את פינויו מהמקום, או כי השוטרים חשדו שהוא מבצע עבירה כזו. לנוכח מכלול זה, אנו סבורים שיש לקבל את ערעורו של המערער בנקודה זו, ולפיכך אנו מחליטים לזכות את המערער מהעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו שיוחסה לו במסגרת האישום הראשון.

לנוכח כל האמור לעיל, נדחה הערעור ברובו, והוא מתקבל רק לעניין הרשעתו של המערער בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו באישום הראשון.

המזכירות תשלח העתקים מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן בהעדר הצדדים היום, ל' שבט תשע"ה, 19 פברואר 2015.

רם וינוגרד, שופט

אריה רומנוב, שופט

רפאל יעקובי, שופט